

هفت پرده از جشنواره زیبایی اسب و ورزشگاه تختی

پرده اول

در تیرماه ۱۴۰۰ برگزاری جشنواره زیبایی اسب در ورزشگاه تختی اردبیل به خبر روز در ورزش استان تبدیل شد. علاقه مندان به فوتبال و دوستداران ورزشگاه تختی به این تصمیم مسئولان اعتراض کردند. آن‌ها معتقد بودند اگر استانی می‌خواهد در زمینه جشنواره اسب و برگزاری آن فعال باشند باید قبل از هر چیز به فکر احداث و راه‌اندازی زمین مناسب برای آن باشند. وقتی امکاناتی نیست، چرا باید برای میزبانی یک رشته ورزشی چراغ سبز نشان بدهیم و با استفاده از امکانات دیگر رشته‌ها برای خود کارنامه و بیلان کار درست بکنیم.

عده‌ای هم برای انجام این جشنواره مصر بودند و در نهایت چون بنا به عللی مسئولین و تصمیم‌گیرندگان در مورد ورزش و اماکن ورزشی خواهان برگزاری آن بودند با ده‌ها اما و اگر و بهانه‌تراشی‌ها در نهایت ورزشگاه تختی را در اختیار هیات سوارکاری قرار دادند.

پرده دوم

از چند روز قبل از آغاز جشنواره، ورزشگاه در اختیار هیات سوارکاری قرار گرفت و آن‌ها نسبت به آماده‌سازی مجموعه برای استقبال از میهمانان، اسب‌ها و عوامل اجرایی اقدام کردند. نیازی به توضیح نیست، همین‌که جشنواره اسب در زمین چمن ورزشگاه برگزار شود خود می‌تواند ده‌ها سوال را مطرح نماید، هرچند باشند کسانی که مسلح به انواع سلاح‌ها برای توجیه این کار در صحنه باشند. این جشنواره از ۲۳ تا ۲۵ تیرماه با حضور نزدیک به ۱۲۰ شرکت‌کننده برگزار شد. نمی‌خواهیم بپرسیم که تاثیر این جشنواره در تحرک بخشیدن به موتور ورزش چه بوده‌است؟ و آیا تحمیل یک کار اضافه بر مجموعه‌ای که دفتری از خاطرات ورزشی‌ها و فوتبال شهر اردبیل را در دل خود دارد برای ورزش و ورزشگاه تختی اردبیل چه دستاوردی داشته است، بلکه می‌گوییم آیا دلایلی که برای توجیه انجام این کار ارائه کردند الان قابل دفاع است؟ آیا آن‌هایی که مدام با استفاده از تریبون دوستان و نمک‌پرورده‌ها فریاد می‌زدند که با حضور اسب‌ها در محوطه میدان

فوتبال، پیست تارتان آسیب نمی‌بیند آیا می‌توانند این ادعای آن روزهای خود را با جان‌ودل بپذیرند؟

پرونده سوم

وقتی بحث درخواست برای متوقف کردن اجرای جشنواره در زمین چمن انجام شد حرکت‌های مهندسی شده برای دفاع از یک تصمیم غیرمنطقی آغاز گردید. به یک درخواست اصولی مارک تخریب زده و سعی کردند با اتهام‌های مختلف و از جمله پیش کشیدن سرنوشت تیم شهرداری برخی از منتقدین را تهدید به افشای پشت پرده‌های سقوط کنند.

طرفیت پذیرش انتقاد و واقعیت‌ها در جایی‌که با منافع دوستان و سینه‌چاکان و همراهان همراه باشد در پایین‌ترین حد قرار می‌گیرد. حضور یک‌ساعته در یک جلسه بعد از سقوط تیم شهرداری به دسته دوم را وسیله‌ای برای تهدید و خاموش کردن صدای منتقدان می‌دانند و متأسفانه این کار توسط کسانی صورت می‌گیرد که در اداره امور تیم شهرداری و مدیریت آن دخالت داشته و از نعمات و برکات بودن در مجموعه تیم بهره‌مند بوده‌اند. به‌هرحال در فضای مجازی هر دو گروه موافق و مخالف بر نظرات خود پافشاری نموده و در پایان مدیران تصمیم‌گیر کار خود را کردند و زمین فوتبال تختی را به میدان اسبدوانی و جشنواره اسب تبدیل نمودند.

پرده چهارم

افراد مختلف از برگزاری جشنواره در ورزشگاه تختی دفاع کردند و دلایل من‌درآوردی ارائه نمودند. از نمونه بارز جانبداری‌ها مصاحبه رییس هیات سوارکاری شهرستان اردبیل با خبرگزاری ایلنا بود.

وی مدعی شده بود: "شائبه تخریب چمن ورزشگاه اردبیل منتفی است. مشابه این جشنواره در زمین‌های چمن ورزشگاه آزادی و یادگار امام برگزار شده و هیچ‌گونه آسیبی به زمین چمن وارد نشده است. معترضان به تخریب چمن می‌توانند زمین چمن را قبل و بعد از برگزاری جشنواره ارزیابی نمایند و ببینند که تخریبی صورت نخواهد گرفت".

حال این عزیز را برای بازدید از زمین ورزشگاه و به‌خصوص پیست تارتان دعوت می‌کنیم که خود قضاوت بکند و نتیجه را به اطلاع عموم برساند. همچنین با گذشت زمان وی می‌تواند توضیح کافی در ارتباط با ادعای ورزشگاه آزادی و یادگار امام بدهد و به نوعی جبران ادعا بکند.

پرده ی پنجم

تعویض و ترمیم زمین چمن بهانه‌ای برای توجیه اختصاص ورزشگاه به جشنواره بود. سر این موضوع همه مانور دادند. با این وعده، افکار عمومی را آماده پذیرش این عمل نمودند ولی امروز با گذشت نزدیک به سه ماه و فرارسیدن فصل سرما اقدامی در مورد عملی کردن وعده انجام نداده اند.

مدیرکل ورزش و جوانان استان در مصاحبه با ایسنا به تاریخ ۲۱ تیرماه گفته‌است: "زمین چمن تختی اردبیل از مردادماه تعویض می‌شود، ما تصمیم گرفته‌ایم فستیوال زیبایی اسب را در ورزشگاه تختی برگزار بکنیم تا بعد از اتمام این رویداد، ترمیم و تعویض زمین چمن انجام بگیرد.

وی همچنین به خبرگزاری مهر در ان ایام گفت: "با انتخاب پیمانکار از مردادماه عملیات بهسازی و تعویض زمین چمن تختی آغاز می‌شود".

الان مهرماه است و در ارتباط با این پرده چیز زیادی نمی‌توان نوشت. این بحث، تخریب نیست یک مطالبه است چرا وعده‌ای که داده شده با گذشت دو ماه خبری از اقدام به تحقق آن نیست؟

پرده ششم

در آن گیرودار صحبت از چمن مصنوعی به میان آمد. اگر این کار صورت بگیرد مرکز استان از داشتن یک زمین چمن طبیعی محروم می‌شود و اگر دری به تخته بخورد و فوتبال اردبیل جان بگیرد و نماینده‌ای در یکی از سطوح لیگ فوتبال داشته باشد باید بازی‌های نماینده‌اش بر اساس مقررات سازمان لیگ باید در زمین چمن طبیعی انجام بشود، پس ورزشگاه تختی و زمین فوتبال آن نباید با چمن مصنوعی مفروش شود. فصل سرما و بارش فرارسیده آیا نسبت به آغاز عملیات بهسازی و کاشت چمن طبیعی در این زمینه آمیدی است؟

پرده ی هفتم

درد و بلا و مصیبت فوتبال اردبیل کم بود که بحث زمین ورزشگاه تختی نیز به آن افزوده شد. به‌راستی هیات فوتبال شهرستان اردبیل در قبال فوتبال این شهر مسئولیت دارد و یا فقط عنوانی به برخی‌ها داده‌شده تا از لذت داشتن مقام و پست سیراب بشوند؟ آیا امکان دارد که عملکرد این هیئت در سال ۹۹ و شش ماه اول سال جاری را اعلام

بکنند و بر همه منتقدان جواب دندان‌شکن بدهند. امیدواریم که چنین باشد. یا حق.